Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 20 december 2017*

”Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma tulltaxan – Tullkodexen – Artikel 29 – Fastställande av tullvärde – Gränsöverskridande transaktioner mellan närstående bolag – Förhandsöverenskommelse om priset för överlåtelsen – Det överenskomna priset för överlåtelsen består av ett ursprungligen fakturerat belopp samt en schablonjustering som görs efter utgången av faktureringsperioden”

I mål C-529/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Finanzgericht München (Skattedomstolen i München, Tyskland) genom beslut av den 15 september 2016, som inkom till domstolen den 17 oktober 2016, i målet

Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

mot

Hauptzollamt München

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin och E. Regan (referent),

generaladvokat: E. Tanchev,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 7 september 2017,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH, genom G. Eder och J. Dehn, Rechtsanwälte,

– Hauptzollamt München, genom G. Rittenauer, M. Uhl och G. Haubner, samtliga i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom M. Wasmeier och B.-R. Killmann, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 28–31 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 (EGT L 17, 1997, s. 1) (nedan kallad tullkodexen).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH (nedan kallat Hamamatsu) och Hauptzollamt München (huvudtullkontoret i München, Tyskland), angående Hauptzollamt Münchens avslag på ansökan om delvis återbetalning av tull som deklarerats och betalats av Hamamatsu.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Tullkodexen

3 I artikel 28 i tullkodexen föreskrivs att bestämmelserna kapitel 3 i kodexen ska användas för att fastställa ”tullvärdet vid tillämpningen av Europeiska gemenskapernas tulltaxa och bestämmelser som reglerar särskilda områden för varuhandel utan anknytning till tulltaxan”.

4 Artikel 29.1 i tullkodexen har följande lydelse:

”Tullvärdet på importerade varor skall vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när de säljs för export till gemenskapens tullområde, om nödvändigt justerat enligt artiklarna 32 och 33 under förutsättning

a) att köparen fritt får förfoga över varan utan andra inskränkningar än sådana som

– påbjuds eller krävs i lag eller av de offentliga myndigheterna i gemenskapen,

– begränsar det geografiska område inom vilket varorna får återförsäljas

eller

– inte avsevärt påverkar varornas värde,

b) att försäljningen eller priset inte är underkastat ett villkor eller en ersättning som inte kan åsättas ett bestämt värde med avseende på de varor som skall värderas,

c) att förtjänsten från en av köparen vidtagen återförsäljning, avyttring eller användning av varorna inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren om inte en lämplig justering kan göras enligt artikel 32, och

d) att köparen och säljaren inte är närstående eller, om köparen och säljaren är närstående, att transaktionsvärdet är godtagbart för tulländamål enligt punkt 2.”

5 Av artikel 29.2 i kodexen framgår följande:

”a) För att fastställa om transaktionsvärdet är godtagbart för tillämpningen av punkt 1, skall det faktum att köparen och säljaren är närstående inte i sig vara tillräckligt skäl för att betrakta transaktionsvärdet som icke godtagbart. Om så är nödvändigt skall omständigheterna kring försäljningen undersökas och transaktionsvärdet godtas om det närstående förhållandet inte har påverkat priset. …

b) Vid en försäljning mellan närstående personer skall transaktionsvärdet godtas och varorna värderas enligt punkt 1, om deklaranten visar att detta värde ligger mycket nära ett av följande värden vid samma eller ungefär samma tidpunkt:
   i) Transaktionsvärdet vid försäljningar av identiska eller liknande varor för export till gemenskapen mellan köpare och säljare som inte i något särskilt fall är närstående.
   ii) Tullvärdet på identiska eller liknande varor som det fastställs enligt artikel 30.2 c.
   iii) Tullvärdet på identiska eller liknande varor som det fastställs enligt artikel 30.2 d.

   Vid tillämpningen av nämnda kriterier skall vederbörlig hänsyn tas till påvisade skillnader i fråga om handelsled, kvantiteter, de kostnadselement som räknas upp i artikel 32 och kostnader som säljaren ådragit sig vid försäljningar i vilka han och köparen inte är närstående och om säljaren inte ådragit sig dessa kostnader vid försäljningar i vilka han och köparen är närstående.

c) De kriterier som anges i b skall användas på deklarantens begäran och endast i jämförande syfte. Ersättningsvärden får inte fastställas enligt nämnda stycke.”

6 I artikel 29.3 a i kodexen föreskrivs följande:

”Det pris som faktiskt betalats eller skall betalas utgörs av hela den betalning som erlagts eller skall erläggas av köparen till säljaren eller till säljarens fördel för de importerade varorna, och priset inbegriper alla betalningar som köparen erlagt eller skall erlägga till säljaren som ett villkor för försäljningen av de importerade varorna eller till tredje man för att fullgöra en förpliktelse för säljaren gentemot denne tredje man. Betalningen behöver inte nödvändigtvis ha formen av en överföring av pengar Betalning får fullgöras direkt eller indirekt genom bankkreditiv eller överlåtbara värdepapper.”

7 I artikel 30.1 i tullkodexen anges följande:

”Om tullvärdet inte kan fastställas enligt artikel 29, skall det fastställas genom att punkt 2 a, b, c och d genomgås i ordningsföljd fram till det första stycke enligt vilket det kan fastställas om inte annat följer av förbehållet att ordningen för tillämpning av c och d skall kastas om på deklarantens begäran. Det är endast när tullvärdet inte kan fastställas enligt ett visst stycke som bestämmelserna i nästa stycke, enligt den ordning som fastställs i denna punkt, kan tillämpas.”

8 I artikel 31.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Om tullvärdet för de importerade varorna inte kan fastställas enligt artikel 29 eller 30, skall det fastställas på grundval av tillgängliga data inom gemenskapen genom användning av rimliga medel som är förenliga med följande principer och allmänna bestämmelser:

– Överenskommelsen om genomförande av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet av år 1994.

– Artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet av år 1994.

– Bestämmelserna i detta kapitel.”

9 I artikel 32 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 29 skall följande läggas till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för de importerade varorna:

a) Följande kostnader, i den utsträckning de utgör kostnader som köparen ådragit sig men inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för varorna:
   i) Provisioner och mäklararvoden med undantag av inköpsprovisioner.
   ii) Kostnaden för förpackningar som för tulländamål behandlas gemensamt med varorna i fråga.
   iii) Emballeringskostnader, inklusive kostnader för arbete och material.

b) Värdet av följande varor och tjänster, fördelat på vederbörligt sätt, om de tillhandahållits direkt eller indirekt av köparen utan kostnad eller till nedsatt pris för användning i samband med framställning och försäljning för export av de importerade varorna, i den utsträckning detta värde inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas:
   i) Material, komponenter, delar och liknande artiklar som ingår i de importerade varorna.
   ii) Verktyg, matriser, formar och liknande artiklar som använts vid framställningen av de importerade varorna.
   iii) Material som förbrukats vid framställningen av de importerade varorna.
   iv) Konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete, formgivningsarbete, ritningar och skisser som utförts utanför gemenskapen och är nödvändiga för framställningen av de importerade varorna.

c) Royalties och licensavgifter som avser de varor som värderas och som köparen skall betala, antingen direkt eller indirekt, som ett villkor för försäljningen av de varor som värderas, i den mån dessa royalties och licensavgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas.

d) Värdet av den del av förtjänsten av varje senare återförsäljning, avyttring eller användning av importerade varor som direkt eller indirekt tillfaller säljaren.

e) i) Kostnaderna för transport och försäkring av de importerade varorna, och
   ii) avgifter för lastning och hantering som hänför sig till transporten av de importerade varorna

   fram till platsen för införsel till gemenskapens tullområde.

2. Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas skall enligt denna artikel göras endast på grundval av objektiva och mätbara uppgifter.

3. Vid fastställandet av tullvärdet skall inga andra tillägg göras till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas än de som föreskrivs i denna artikel.

…”

10 Artikel 33 i kodexen har följande lydelse:

”Under förutsättning att följande poster anges separat från det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas, skall de inte räknas in i tullvärdet:

a) Kostnader för varutransport sedan varorna anlänt till platsen för införsel till gemenskapens tullområde.

b) Kostnader för arbete med konstruktion, uppförande, sammansättning, underhåll eller tekniskt bistånd som utförts efter införseln av importerade varor av industriell natur såsom anläggningar, maskinpark eller utrustning.

c) Räntekostnader enligt en överenskommelse om finansiering som ingåtts av köparen och som gäller köpet av de importerade varorna, oavsett om finansieringen ombesörjs av säljaren eller av någon annan person, under förutsättning att överenskommelsen om finansiering har träffats skriftligen och att köparen om så krävs kan visa att

– sådana varor verkligen säljs till det pris som uppges som det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas, och

– den räntesats som begärts inte överstiger den nivå som är vanlig för dylika transaktioner i det land där och vid den tidpunkt då finansieringen ombesörjdes.

d) Kostnader för rätten att reproducera de importerade varorna i gemenskapen.

e) Inköpsprovisioner.

f) Importtullar eller andra avgifter som skall betalas i gemenskapen på grund av importen eller försäljningen av varorna.”

11 I artikel 78 i kodexen föreskrivs följande:

”1. Tullmyndigheterna får på eget initiativ eller på deklarantens begäran ändra deklarationen efter det att varorna har frigjorts.

2. Tullmyndigheterna får, efter att de frigjort varorna och för att försäkra sig om riktigheten av de i deklarationen lämnade uppgifterna, kontrollera de kommersiella dokument och data som avser import- eller exportförfarandena för varorna i fråga eller de efterföljande kommersiella förfaranden som berör varorna. Denna kontroll får genomföras hos deklaranten och hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i nämnda förfaranden samt hos varje annan person som innehar nämnda dokument och data i affärssyfte. Tullmyndigheterna får också undersöka varorna om dessa fortfarande kan uppvisas.

3. Om granskningen av deklarationen eller kontrollen i efterhand tyder på att de bestämmelser som gäller det berörda tullförfarandet har tillämpats på basis av felaktiga eller bristfälliga upplysningar, skall tullmyndigheterna i enlighet med fastställda bestämmelser vidta de åtgärder som krävs för att reglera situationen med hänsyn till de nya upplysningar som föreligger.”

Tillämpningsförordningen

12 Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning nr 2913/92 (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 881/2003 av den 21 maj 2003 (EUT L 134, 2003, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen) innehåller i avdelning IX, med rubriken ”Förenklade förfaranden”, kapitel 2, med rubriken ”Deklarationer för övergång till fri omsättning”, avsnitt 1 bestämmelser om ofullständiga deklarationer. I artikel 256.1 i tillämpningsförordningen föreskrivs följande:

”Den tid som tullmyndigheterna tilldelar deklaranten för att överlämna de uppgifter eller förete de handlingar som saknades när deklarationen togs emot får inte överstiga en månad från den dag då deklarationen togs emot.

Om omständigheterna motiverar det får en ytterligare tidsfrist än den som avses i första stycket medges på deklarantens begäran för överlämnande av en handling som krävs för tillämpningen av en nedsatt importtullsats eller en nolltullsats på import, om tullmyndigheterna har goda skäl att tro att de varor som den ofullständiga deklarationen avser verkligen kan införas till sådan nedsatt tullsats eller nolltullsats. Denna tidsfrist får inte överstiga fyra månader från och med dagen för godtagandet av deklarationen. Den får inte förlängas.

Om de saknade uppgifterna eller de handlingar som skall överlämnas avser tullvärde får tullmyndigheterna om det visar sig vara absolut nödvändigt, fastställa en längre tidsfrist eller utsträcka den tidigare fastställda fristen. Vid fastställandet av den totala tillåtna fristen skall hänsyn tas till gällande preskriptionstider.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

13 Hamamatsu, ett bolag med säte i Tyskland, ingår i en företagskoncern som är globalt verksam. Moderbolaget, Hamamatsu Photonics, har sitt säte i Japan. Hamamatsu saluför huvudsakligen optoelektroniska apparater, system och tillbehör.

14 Hamamatsu köpte importerade varor från sitt moderbolag, som fakturerade bolaget internpriser för dessa varor i enlighet med den förhandsöverenskommelse om prissättning som ingåtts mellan denna koncern och de tyska skattemyndigheterna. Summan av de belopp som klaganden i det nationella målet fakturerats av sitt moderbolag kontrollerades regelbundet och justerades i förekommande fall för att säkerställa att internpriserna var förenliga med armslängdsprincipen enligt riktlinjerna från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) om internprissättning för multinationella företag och skattemyndigheter (nedan kallade OECD:s riktlinjer).

15 Den hänskjutande domstolen, Finanzgericht München (Skattedomstolen i München, Tyskland), har förklarat att denna kontroll sker i flera etapper, på grundval av restvärdemetoden (Residual Profit Split Method), vilken är förenlig med OECD:s riktlinjer. Först tilldelas varje företag en tillräcklig vinst för att erhålla en minimiavkastning. Den återstående vinsten fördelas proportionellt på grundval av särskilda faktorer. Därefter bestäms spannet för Hamamatsus rörelsemarginal (Operating Margin). Om det faktiska resultatet ligger utanför detta spann justeras resultatet till den övre, respektive undre gränsen av spannet och bolaget får göra ytterligare inbetalningar eller erhåller en återbetalning.

16 Mellan den 7 oktober 2009 och den 30 september 2010 importerade klaganden i det nationella målet över 1 000 sändningar av varor från sitt moderbolag och deklarerade varorna för övergång till fri omsättning. Som tullvärde angavs det pris som fakturerats. De tullpliktiga varorna påfördes tull på mellan 1,4 och 6,7 procent.

17 Eftersom den rörelsemarginal som beräknades för klaganden i det nationella målet under den aktuella perioden underskred det fastställda spannet för rörelsemarginalen, justerades internpriserna. Klaganden i det nationella målet erhöll därför en återbetalning på 3 858 345,46 euro.

18 På grund av de justeringar av internpriserna som gjordes i efterhand ansökte klaganden i det nationella målet, genom skrivelse av den 10 december 2012, om återbetalning av tull på de importerade varorna, med 42 942,14 euro. Någon fördelning av det justerade beloppet på enskilda importerade varor gjordes inte.

19 Huvudtullkontoret i München avslog denna ansökan, med motiveringen att den metod klaganden i det nationella målet tillämpat var oförenlig med artikel 29.1 i tullkodexen, eftersom denna avser transaktionsvärdet för enskilda varor och inte blandade leveranser.

20 Klaganden i det nationella målet överklagade detta beslut till den hänskjutande domstolen.

21 Hamamatsu anser att den årliga slutavräkningen ska ligga till grund för det slutliga internpriset, som fastställts i överensstämmelse med den armlängdsprincip som föreskrivs i OECD:s riktlinjer. Det saknas således anledning att grunda internpriset endast på det provisoriska pris som anges i en förhandsöverenskommelse om internpriser som ingåtts med skattemyndigheten, vilket inte motsvarar de importerade varornas faktiska värde. Det pris som deklareras till tullmyndigheterna utgör således endast ett fiktivt pris och inte det pris som ”skall betalas” för de importerade varorna enligt artikel 29 i tullkodexen.

22 Mot denna bakgrund beslutade Finanzgericht München (Skattedomstolen i München) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Är det enligt artikel 28 och följande artiklar i tullkodexen tillåtet att ett överenskommet internpris bestående av ett belopp som ursprungligen fakturerats och deklarerats och en schablonmässig justering som gjorts efter utgången av faktureringsperioden, med tillämpning av en fördelningsnyckel, läggs till grund för tullvärdet, och detta oberoende av huruvida den berörda personen ska vidta ytterligare inbetalningar eller erhålla en återbetalning vid slutet av denna period?

2) Om den första frågan besvaras jakande, kan då tullvärdet kontrolleras och fastställas genom ett förenklat tillvägagångssätt om verkningarna av justeringen av internpriser (såväl uppåt som nedåt) som företas i efterhand ska godtas?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

23 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artiklarna 28–31 i tullkodexen ska tolkas så att de tillåter att ett överenskommet transaktionspris bestående av dels ett ursprungligen fakturerat och deklarerat belopp, dels en schablonmässig justering som görs senare efter utgången av faktureringsperioden läggs till grund för tullvärdet, utan att det är möjligt att veta om denna justering vid faktureringsperiodens slut ska göras uppåt eller nedåt.

24 EU-domstolen erinrar inledningsvis om att den unionsrätt som rör tullvärdering enligt domstolens fasta praxis syftar till att upprätta ett rättvist, enhetligt och neutralt system som utesluter användning av godtyckliga eller fiktiva tullvärden. Tullvärdet ska återspegla det verkliga ekonomiska värdet på en importerad vara och följaktligen ta hänsyn till alla delar av denna vara som har ett ekonomiskt värde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 november 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716, punkt 30, dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkterna 23 och 26, och dom av den 9 mars 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punkt 30).

25 Enligt artikel 29 i tullkodexen ska tullvärdet på importerade varor vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export till unionens tullområde, med förbehåll för de justeringar som ska göras enligt artiklarna 32 och 33 i tullkodexen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 38, och dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 24).

26 Domstolen har dessutom angett att det vid fastställandet av tullvärdet ska ges prioritet åt transaktionsvärdesmetoden, i enlighet med artikel 29 i tullkodexen. Det är endast om det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export inte kan fastställas som det kan finnas skäl att tillämpa någon av de alternativa metoder som föreskrivs i artiklarna 30 och 31 i

tullkodexen (se, bland annat, dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkterna 38, 41, 42 och 44, och dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkterna 24 och 27–30).

27 Domstolen har även slagit fast att även om det pris som faktiskt betalats eller som ska betalas för varorna i regel utgör grundvalen för beräkningen av tullvärdet är detta pris en uppgift som eventuellt måste justeras när det är nödvändigt för att undvika att fastställa ett godtyckligt eller fiktivt tullvärde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 juni 1986, Repenning, 183/85, EU:C:1986:247, punkt 16, dom av den 19 mars 2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, punkt 24, dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 39, och dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 25).

28 Transaktionsvärdet ska nämligen återspegla det verkliga ekonomiska värdet på en importerad vara och ta hänsyn till alla komponenter i denna vara som har ett ekonomiskt värde (dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 40 och dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 26).

29 Tullmyndigheterna får, enligt artikel 78 i tullkodexen, på eget initiativ eller på deklarantens begäran ändra deklarationen.

30 Domstolen har emellertid endast tillåtit en justering av transaktionsvärdet i efterhand i vissa särskilda situationer i vilka det, bland annat, har varit fråga om kvalitetsbrister eller att defekter har upptäckts efter det att produkten har övergått till fri omsättning.

31 Domstolen har redan slagit fast att det pris som faktiskt betalats eller ska betalas, för det fall den vara som ska värderas, som är fri från skada vid köpetillfället, har skadats före övergången till fri omsättning, måste sänkas i proportion till den inträffade skadan, eftersom det rör sig om en oförutsebar minskning av varans kommersiella värde (dom av den 19 mars 2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

32 Domstolen har även slagit fast att det pris som faktiskt betalats eller ska betalas får sänkas i proportion till minskningen av varornas kommersiella värde på grund av ett dolt fel, när det kan visas dels att felet förelåg före varornas övergång till fri omsättning, dels att det har föranlett senare ersättningsutbetalningar i enlighet med en avtalsenlig garantiförpliktelse, och att det därför kan komma att medföra en senare minskning av varornas tullvärde (dom av den 19 mars 2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

33 Det kan slutligen konstateras att tullkodexen, i gällande lydelse, inte ålägger importföretag att ansöka om en justering av transaktionsvärdet när detta värde höjs i efterhand. Den innehåller inte heller någon bestämmelse som möjliggör för skattemyndigheterna att skydda sig mot risken för att dessa företag endast kommer att ansöka om justeringar som innebär en sänkning av värdet.

34 Under dessa omständigheter finner domstolen att det enligt tullkodexen, i sin gällande lydelse, inte är möjligt att beakta en sådan justering i efterhand av transaktionsvärdet som den i det nationella målet.

35 Den första frågan ska därför besvaras enligt följande. Artiklarna 28–31 i tullkodexen ska tolkas så att de inte tillåter att ett överenskommet transaktionspris bestående av dels ett ursprungligen fakturerat och deklarerat belopp, dels en schablonmässig justering som görs efter utgången av faktureringsperioden läggs till grund för tullvärdet, utan att det är möjligt att veta om denna justering vid faktureringsperiodens slut ska göras uppåt eller nedåt.

Den andra frågan

36 Eftersom den andra frågan uttryckligen har ställts för det fall den första frågan ska besvaras jakande, behöver den inte besvaras.

Rättegångskostnader

37 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

Artiklarna 28–31 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996, ska tolkas så att de inte tillåter att ett överenskommet transaktionspris bestående av dels ett ursprungligen fakturerat och deklarerat belopp, dels en schablonmässig justering som görs efter utgången av faktureringsperioden läggs till grund för tullvärdet, utan att det är möjligt att veta om denna justering vid faktureringsperiodens slut ska göras uppåt eller nedåt.

Underskrifter